

Lekcija 2: Samo Bog je dostojan

Padoše dvadeset i četiri starešine pred Onim što sedaše na prestolu, i pokloniše se Onome što živi va vek veka, i metnuše krune svoje pred prestolom govoreći: Dostojan si, Gospode, da primiš slavu i čast i silu; jer si Ti sazdao sve, i po volji Tvojoj jeste i stvoreno je. (Otkrivenje 4:10-11)

Mi slavimo Boga zato što je dostojan. Biti dostojan znači zaslužiti ili imati pravo na. Biblija jasno uči da Bog ima pravo na prvo mesto u našim životima.

Zato, da li je pogrešno obožavati kamen, parče rezanog drveta ili prelepu ideju, čak i silnog anđela? Da li možemo da radimo ovo a da i dalje sačuvamo mesto za Boga u našim srcima? Biblijska istorija govori o ljudima koji su verovali u Boga, ali su hteli da slave nešto što su mogli da vide ili zamisle u svojim umovima. Njihova odanost bila je podeljena ali krajnji rezultat postalo je slavljenje i poslušnost njihovim idolima. Isus je upozorio, "Niko ne može dva gospodara služiti." (Matej 6:24)

Tako, kao i starešine pomenute u uvodu, mi hoćemo da volimo, služimo i slavimo jednog Gospodara – Gospoda Boga Svemogućeg, koji je jedini dostojan.

Plan

A. Božija sila i svetost

B. Očeva ljubav

Ciljevi

1. Diskutovati o obimu Božije sile i svetosti.
2. Identifikovati, iz biblije, primere kako Bog pokazuje svoju ljubav ljudima.

A. BOŽIJA SILA I SVETOST

Cilj 1. Diskutovati o obimu Božije sile i svetosti.

Kada je Isus učio svoje učenike da se mole, govorio je o Božijoj sili:

Da dođe carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu. (Matej 6:10)

Isus nam je dao uvid u nebo. Tamo anđeli služe Bogu koji je samo progovorio reči i svet je postao. Ponekad zaboravljamo na Njegovu silu zato što vidimo druge sile koje naizgled imaju kontrolu. Moramo da se setimo da iako Bog dozvoljava ljudima da bude po njihovom na neko vreme, On nikada nije izgubio svoju silu. Otkrivenje 4:10 nam govori o onima koji će staviti svoje krune

(simbol sile) pred Isusove noge. Ceo univerzum će priznati da je On Gospod.

Psalam 98:2 kaže,

**Javi Gospod spasenje svoje, pred narodima
otkri pravdu svoju.**

Nema ograničenja Njegovom prisustvu (Psalam 139:7-10) i nema ograničenja Njegovom znanju. On može da podigne velike vetrove i da umiri uzburkano more. Po Njegovoj sili ljiljan se probija kroz tlo i procveta čist i beo.

Sva priroda pokazuje božiju silu i anđeli nebeski su spremni da čine Njegovu volju. Koliko više treba da stavimo svoje poverenje u Njegovu ljubav i brigu! Tamo smo sigurniji nego bilo gde drugde. Bog može da promeni pravac istorije, i istom silom može da radi u našem životu. Kako prepoznamo Njegovu silu i slavimo ga zbog nje, naša vera u Njega raste. Shvatamo koliko smo ograničeni bez Njegove pomoći – i otvaramo sebe da primimo.

Primena

Pročitaj Danijela 4:28-37 i završi sledeće rečenice.

1 Kralj je rekao da je sagradio Babilon kako bi

- a) dao čast Bogu
- b) dao ljudima posao.
- c) pokazao svoju slavu.

2 Naučio je da je Bog pravičan i pravedan i da

- a) će jednog dana dobiti više sile.
- b) može da ponizi svakoga koji se ponaša ponosno.
- c) ne obraća pažnju na ono što radimo.

3 Nakon ovog iskustva kralj Nabuhodonosor

- a) bio je miran u vezi onoga što se dogodilo.
- b) ponovo se hvalio.
- c) dao je čast i slavu Bogu.

Bog nije samo svemoguć već je i svet. Svetost znači biti slobodan od greha, biti čestit u svakom pogledu. Prorok Isaija se susreo sa svetošću Božijom i osećao se nečist u prisustvu ovog veličanstvenog, svetog Boga. U viziji, Isaija je video krilata stvorenja koja dozivaju,

I vikahu jedan drugom govoreći: Svet, svet, svet je Gospod nad vojskama; puna je sva zemlja slave Njegove. (Isaija 6:3)

Zvuk njihovih glasova zatresao je temelj hrama. Iznenada je Isaija shvatio koliko je nedostojan da stoji u prisustvu Božijem. On nije bio čist, i znao je to. Zavapio je,

Jao meni! Pogiboh, jer sam čovek nečistih usana, i živim usred naroda nečistih usana, jer Cara Gospoda nad vojskama videh svojim očima. (stih 5).

Zatim je jedno od stvorenja dotaklo njegove usne gorućim ugljem sa oltara i uzelo njegovu krivicu (stihovi 6-7).

Isaijina vizija komunicira da je Bog toliko čist i svet da mi ne možemo da stojimo u Njegovom prisustvu. Naša dobrota ne može se meriti sa Njegovim standardom. Zadivljeni smo Božijim prisustvom i kao rezultat, bojimo se Svetog. Strah od Gospoda je duboko poštovanje i svesnost Njegove veličine i naše nedostojnosti. Isaija 8:13 beleži,

Gospoda nad vojskama svetite; i On neka vam je strah i bojazan.

Bog je rekao u Malahiji 3:6,

Jer ja Gospod ne menjam se.

On je Bog sile i svetosti; On se nikad neće promeniti.

Zato, primajući carstvo nepokolebano, da imamo blagodat kojom služimo za ugodnost Bogu, s poštovanjem i sa strahom. Jer je Bog naš oganj koji spaljuje. (Jevrejima 12:28-29)

Primena

4 Zaokruži slovo ispred svake tačne izjave:

- a) ako se dovoljno trudim, mogu da budem čist i svet kao što Bog želi da budem.
- b) Isaija se osećao grešnim kada je shvatio Božiju svetost.
- c) božanski dodir uzeo je Isaijinu krivicu.
- d) Gospod može da nas učini čistim takođe.

5 Strah Gospodnji je duboko poštovanje, osećaj divljenja, koji nas.

- a) plaši da se ne bismo molili.
- b) podseća na naše neuspehe.
- c) poziva da se molimo i slavimo.

B. OČEVA LJUBAV

Cilj 2. Identifikovati, iz biblije, primere kako Bog pokazuje svoju ljubav ljudima.

Izraelci koji su živeli u vreme kraljeva i proroka naučili su prvi deo ove lekcije jako dobro. Oni su znali o Božijoj velikoj sili i svetosti. Oni su videli stub vatre noću; drhtali su dok su gromovi i munje tresli goru Sinaj. Oslanjali su se na svog visokog sveštenika da ide u Svetinju nad Svetinjama da priča sa Bogom umesto njih. Oni su se bojali da mu priđu.

Ali Bog ne želi da ga zamišljaju kao nekog ko je jako daleko, neko kome ne možemo prići. On toliko voli ljude da je poslao svog sina Isusa Hrista na svet da pomiri svet sa sobom. Greh je podigao zid između ljudi i Boga i zato je moralo da postoji iskupljenje od greha i zajedništvo sa Bogom moralo je da se povрати.

Isus Hrist učinio je ovo svojom smrću na krstu. Jevrejima 10:19-22 kaže:

Imajući, dakle, slobodu, braćo, ulaziti u svetinju krvlju Isusa Hrista, putem novim i živim. Koji nam je obnovio zavetom, to jest telom svojim, i sveštenika velikog nad domom Božijim: Da pristupamo s istinim srcem u punoj veri, očišćeni u srcima od zle savesti, i umiveni po telu vodom čistom.

O čemu razmišljaš kada čuješ reči "Bog, Otac"? Da li misliš o strogom sudiji, okrutnom vođi, ili diktatoru? Da li te ove reči čine nervoznim ili te plaše? Neki ljudi doživljavaju ova osećanja zbog nesrećnog detinjstva ili sećanja na okrutnog roditelja. Bog koji nas vidi i sve naše misli, bio je pažljiv da nam stavi do znanja da je Njegova ljubav za nas veća nego ljubav bilo kojeg zemaljskog oca i majke. Kralj David, nadahnut Duhom Svetim, rekao je:

Jer otac moj i mati moja ostaviše me; ali Gospod neka me prihvati. (Psalam 27:10)

Iako je David odrastao u sigurnom domu, znao je da ljudska ljubav može da izneveri, ali božija ljubav nikada neće.

U Psalmu 103:13 čitamo:

**Kako otac žali sinove, tako Gospod žali one koji
Ga se boje.**

Sin ide kod svog voljenog oca kada je uplašen i kada mu treba sigurnost ili pomoć; kada je gladan ili u nevolji; kada želi da razgovara i da podeli događanja u danu. Ili možda samo želi da bude blizu svog oca, da sluša njegove savete. Bog želi da iskusimo ovakav odnos roditelja i deteta sa Njim. On želi da se osećamo sigurnim kada dolazimo Njemu. Apostol Pavle potvrđuje,

**Jer ne primiste duh ropstva, opet da se bojite;
nego primiste Duh posinački, kojim vičemo:
Ava, Oče! (Rimljanima 8:15)**

Kada je Pavle pisao ove reči, koristio je aramejsku reč *Abba* za Otac. To je bilo ime koje se obično koristilo kada su deca govorila o svojim zemaljskim očevima. Ono se poredi sa rečju "Tata".

Šta nam ovo govori o slavljenju? Bog nas toliko voli da želi najbliškiji mogući odnos sa nama. Zasižno On je dostojan sve slave i divljenja. Međutim, kada ne uspemo da slavimo Gospoda, povređujemo sebe. Više od toga, povređujemo našeg voljenog nebeskog Oca.

Možda bi trebalo da postavimo sebi nekoliko pitanja. Da li se ponašam prema Gospodu kao da je stranac? Da li Ga ignorišem? Da li počinjem svaki dan slavljenjem i zajedništvom sa Njim? Ako nisi odgovorio kako bi želeo, sagni glavu i traži Njegov oprostaj. On te čeka. Kako ulaziš u radosno slavljenje i zajedništvo sa Bogom, osetićeš Njegovo prisustvo. Što više slaviš, lakše postaje – zato što postaje način života.

Primena

6 Pročitaj Luka 13:34. Kako misliš da se Isus osećao kada je izgovorio ove reči?

.....

7 Nakon svakog od sledećih stihova, napiši kako Bog pokazuje svoju ljubav prema nama. Prvo je već urađeno.

- a) Jovan 3:16 .... *Dao je svog sina za nas*....
- b) Isaija 41:10 .....
- c) Jevrejima 12:5-6 .....
- d) Psalm 40:3 .....

8 Zaokruži slovo ispred svake tačne izjave.

- a) Bog želi da se plašimo da bismo bili poslušni.
- b) Naš nebeski otac je ljubavniji nego što bilo koji zemaljski otac može da bude.
- c) Abba je reč koju su deca koja su govorila aramejski koristila za oca.
- d) iskreno slavljenje je radosno iskustvo.

Proveri odgovore

1 c) pokazao svoju slavu.

5 c) poziva da se molimo i slavimo.

2 b) može da ponizi svakoga koji se ponaša ponosno.

6 Svojim rečima: možda tuga, ljubav ili duboka čeznja.

3 c) dao je čast i slavu Bogu.

7 b) snaži, pomaže, štiti

c) ispravlja

d) daje novu pesmu

4 b), c), i d) su tačne.

8 b), c), i d) su tačne.